

ת"פ 33920/03/20 - מדינת ישראל נגד לואי אבו עמאר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

29 יוני 2021
ת"פ 33920-03-20
מדינת ישראל נ' אבו
עמאר(עציר) ואח'

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשמים:

מדינת ישראל
לואי אבו עמאר

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד דבי מזור

הנאשם ובאת-כוחו, עו"ד נטלי אוטן

מר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקריהן -

במועד הרלוונטי לכתב האישום, זאהר אבו עמאר (להלן: "זאהר") היה חייל בשירות סדיר בצה"ל, והנאשם ועאקב אבו עמאר (להלן: "עאקב") ידעו זאת. בתאריך 18.11.19 בשעות הערב, עאקב והנאשם הגיעו ביחד ברכב לאזור תחנת הדלק של בית קמה ושם פגשו בזאהר, שהגיע למקום במשאית צבאית. בנסיבות המתוארות זאהר מסר לעאקב, בנוכחות הנאשם ובידיעתו והסכמתו, את נשקו האישי הצבאי מסוג M-16. עאקב לקח את הנשק למשך מספר דקות, הוציא ממנו את חלקי הנשק המקוריים והתקינים והכניס לנשק חלקי נשק אחרים שאינם תקינים. לאחר מכן עאקב העביר לזאהר סך של 2,000 ₪, מתוך 5,000 ₪ שעאקב קבע, והנאשם ועאקב עזבו את המקום. כל הפעולות המתוארות בוצעו בנוכחות הנאשם ובידיעתו והסכמתו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הנאשם הורשע בעבירה בנשק, לפי סעיף 144 (ב2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים שאם הנאשם יימצא מתאים לביצוע עבודות שירות, המאשימה תעתור להטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, ואם יימצא שהוא איננו מתאים לביצוע עבודות שירות, המאשימה תהיה חופשית בטיעוניה לעונש. ובכל מקרה ההגנה תוכל לטעון לעונש כראות עיניה, כולל לביטול הרשעת הנאשם. והוסכם שאם בית המשפט לא יבטל את הרשעת הנאשם, יוטלו על הנאשם גם מאסר על תנאי וקנס.

4. שירות המבחן ערך תסקיר על הנאשם, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים -

הנאשם בן 24, רווק. ללא עבר פלילי. מזה כארבע שנים עובד במתקן לטיהור שפכים, ובעל עסק עצמאי בתחום הבנייה. לדבריו סיים 12 שנות לימוד. השתלב בעבודה בגיל 16 כדי לעזור בפרנסת המשפחה. שיתף כי שותפו לעבירה, עאקב, הוא דודו מצד אמו, וכי הוא רוכש לו כבוד, אך היכרותם שטחית והוא אינו מודע לעיסוקיו. מודה שנכח ברכב בזמן אירוע העבירה. ומציין שהודה במעשה רק כדי לסיים את ההליך ולחזור לשגרתו. תיאר שביום האירוע עאקב ביקש ממנו את רכבו לנסיעה קצרה תוך שביקש ממנו להתלוות אליו. ומסר שלא היה מודע למעשיו של עאקב, ורק נכח במקום. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצמצם מהתנהגותו בעבירה והתקשה לראות בזמן אמת את הסיכון הנובע מכך. שירות המבחן ציין כי אין לנאשם דפוסי חשיבה שוליים מופנמים וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע, והוא אינו זקוק לטיפול במסגרת שירות המבחן. והמליץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות, תוך התחשבות באורך המאסר, ומאסר על תנאי.

5. הממונה על עבודות השירות התבקש לחוות את דעתו על האפשרות שהנאשם ישא מאסר שייגזר עליו בעבודות שירות. בחוות הדעת הראשונה שהגיש צוין שהנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות על רקע עמדת משטרת ישראל לפיה קיים חשש לפגיעה בחיי הנאשם או לפגיעה שלו באחרים. בדיון שהתקיים בענין זה נבחן החומר עליו התבססה עמדת משטרת ישראל, והמאשימה הסכימה שהנאשם ישא את המאסר שיוטל עליו בעבודות שירות. הממונה הגיש חוות דעת עדכנית, בה חזר על עמדת משטרת ישראל, וציין כי אם יוחלט שהנאשם ירצה את המאסר בעבודות שירות הרי שנמצאה לו כזו.

טענות הצדדים

6. המאשימה עמדה על חומרת עבירות הנשק והערכים המוגנים בהן; ציינה שהנאשם פעל מתוך מודעות מלאה והבין את טיב מעשיו. הפנתה להתייחסותו המצמצמת לביצוע העבירה כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן. ציינה כי עניינו של הנאשם הוא חלק מפרשייה של סחר בנשק ותחמושת. וכי שותפו של הנאשם לכתב האישום, שחלקו בפרשה הוא החמור ביותר, נדון, במסגרת הסדר טיעון, ל- 42 חודשי מאסר בפועל. והנאשמים האחרים בפרשה, שנטען שהשיגו תחמושת של M-16 וניסו להעבירה לשטחים, הסתיים בעונשים הנעים בין 6 ל- 23 חודשי מאסר בפועל. טענה כי ברגיל העונש הראוי למעשה הנאשם כולל מאסר בפועל ממשי, אך על רקע קושי ראייתי משמעותי שהביא לתיקון כתב האישום ובהתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, עמדת המאשימה היא כפי היא. הפנתה להתרשמות שירות המבחן מהנאשם ולהמלצתו. ועתרה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

7. ב"כ הנאשם טענה שהנאשם לא לקח חלק פעיל בעבירות שבוצעו; הידיעה וההסכמה גובשו בעת העבירה; ולא היתה לנאשם מעורבות מוקדמת. ציינה שכתב האישום תוקן בשל קושי ראייתי ואין מקום לייחס לעובדות בהן הודה הנאשם פרשנות מחמירה. טענה כי הסכמת המאשימה שהנאשם יטען לאי הרשעה מלמדת על טיב הראיות נגדו, וכי באיזון בין האינטרסים השונים, עניינו של הנאשם מצדיק שלא להרשיעו. ציינה כי שירות המבחן לא בחן את שאלת אי ההרשעה משום שבית המשפט לא ביקש ממנו. וטענה שהרשעת הנאשם תפגע בעיסוקו ותגרום לפיטוריו. וכן שהנאשם מעוניין לעסוק כנהג ציבורי. הוסיפה שהמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות אינה מחייבת את בית המשפט, והדגישה כי תוכנו של התסקיר חיובי ביותר.

8. הנאשם הביע צער על מעשיו וטען שאם היה מודע לכוונת דודו עאקב, הוא לא היה נוסע עמו.

דין והכרעה

9. במקרה זה העבירה בנשק התבטאה בקבלת נשקו הצבאי האישי של חייל בשירות סדיר, מסוג M-16, הוצאת חלקים מקוריים ותקינים ממנו והכנסה של חלקים אחרים, בלתי תקינים, במקומם, בתמורה לתשלום כספי לחייל - שבוצעו על ידי עאקב בנוכחותו של הנאשם ובידיעתו והסכמתו.

10. מעשה העבירה פגע בקשת של ערכים ואינטרסים חברתיים. מחד, חלקי נשק צהלי תקינים הגיעו לידיים שאינן מורשות להחזיק בהם, ובכך נפגע בטחון הציבור ונפגעו ערכים של שמירת החיים והגוף. לצד זה, חלקי נשק בלתי תקינים הוכנסו לנשק צהלי, ובכך נפגעו ערכים של שמירת הבטיחות בנשק, שמירת החיים והגוף של חיילי צה"ל ושל אזרחים, ושמירת בטחון הציבור. ומצד שלישי, ביצוע עסקה כאמור עם חייל בן מיעוטים, פוגעת במרקם המורכב של שירות בני המיעוטים בצה"ל, שיש לו השלכות על שלום הציבור ובטחונו. בנסיבות הענין, מידת הפגיעה בערכים האמורים הינה משמעותית.

11. כברוב העבירות, גם בעבירות הנשק, משרעת הענישה די רחבה והעונש הקונקרטי מושפע בעיקר מנתוני המקרה ונסיבותיו וממידת אשמו של הנאשם. עם זאת, עבירות הנשק באופן כללי נכללות מאז ומתמיד בקטגוריית העבירות החמורות, ובשנים האחרונות ישנה מגמת החמרה מוצהרת בענישתן -

"ככלל, בפסיקת בית משפט זה באה לידי ביטוי, בשורה ארוכה של פסקי דין, מדיניות של החמרה בענישה בעבירות נשק (ראו למשל: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן [פורסם בנבו] (19.1.2014); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 7 (4.12.2011); ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' הייבי [פורסם בנבו] (18.12.2011); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.2013)). גם כאשר מדובר בעבירות של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין בלבד, בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלו ועל הצורך להרתיע מפניהן בדרך של הטלת עונשי מאסר, גם על נאשם שאין לו עבר פלילי מכביד (וראו למשל: ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.3.2016); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור [פורסם בנבו] (1.2.2015)). הכלל של השתת מאסר בפועל לתקופה משמעותית בעבירת החזקת נשק חל גם כאשר מדובר בעבירות שאינן במדרג הגבוה, כמו מקרה זה" - ע"פ 9702-16 סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13/09/17).

"פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלום הציבור וביטחונו. כלי הנשק שנמכרו במסגרת האישומים הם על פי טיבם כאלה שבאמצעותם ניתן בנקל לפגוע בשלמות הגוף ולגדוע חיי אדם. חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממש... החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, **מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו**, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה (עניין דהוד, פסקה 11; עניין חסן, פסקה 12; עניין עספור, פסקה 7). משכך, **חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי** (ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015) (להלן: עניין עיסא), פסקה 13; עניין נפאע, פסקה 5). - ע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל

(16.8.18)

ובעבירות החמורות, ובהן עבירות הנשק, נסיבותיו האישיות של הנאשם ושיקולי השיקום שלו נסוגים מפני האינטרס הציבורי שבהרתעת עבריינים ומפני שיקולי הגמול, ובתי המשפט מטילים עונשי מאסר בפועל גם על מי שזו היתה עבירתו הראשונה (ראה **אבו דחאל נ' מדינת ישראל** (29.3.2004); ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (30/12/09)).

12. בת"פ 56177-03-18 **מדינת ישראל נ' עוואדלה ואח'** (29.04.19) בית המשפט המחוזי השית על נאשם שהורשע בביצוע "עסקה אחרת" בנשק מסוג M-16 מאולתר, ללא קבלת תמורה, עונש של **18 חודשי מאסר בפועל**. דובר בסוכן משטרתי שהתקשר לאחר והתעניין ברכישת נשק מסוג תבור, והאחר הציע לו לרכוש רובה סער. האחר התקשר לנאשם וביקש ממנו להשיג רובה סער עליו שוחחו בעבר, ולמחרת, לאחר שהסוכן הודיע לאחר שהוא מעוניין בנשק, הפציר האחר בנאשם ללחוץ על המחזיק בנשק לרדת במחיר. ובשעות הערב נסעו הסוכן והאחר, כשהאחר מבקש מהנאשם לזרז את השגת הנשק, ובשלב מסוים, האחר ירד מהרכב, הלך לכיוון ביתו של הנאשם וחזר עם נשק דמוי רובה סער המכיל חלקים תקינים, עם מחסנית תואמת, כדורים וכוונת אופטית. המאשימה טענה כי הנאשם לא היה הציר המרכזי, אך חלקו בפרשה לא היה זניח. צוין כי הוא לא יזם את העסקה, לא שוחח עם הסוכן, לא נפגש עמו, לא נגע בנשק, לא קבע את מחיר הנשק, ואף אין טענה כי הוא קיבל תמורה כלשהי עבור חלקו בפרשה. ונקבע כי מתחם העונש ההולמבגין העבירה של "עסקה אחרת בנשק" בהתייחס לנשק דמוי רובה סער M-16 הורשע הנאשם - נע מ- 15 עד 36 חודשי מאסר בפועל. (הוגש ערעור שנמחק בהמלצת בית המשפט העליון).

13. תיק זה הוא חלק מפרשה בה נאשמים שונים ביצעו עבירות בנשק. כל הנאשמים בפרשה הודו והורשעו, והוטלו עליהם העונשים הבאים:

הנאשם עאקב, שמלכתחילה הנאשם והוא הואשמו באותו כתב אישום, הורשע בשתי עבירות בנשק, לפי סעיף 144(ב2); בעבירת נשק לפי סעיף 144 (ב) סיפא; ובקשירת קשר לפשע. כתב האישום המתוקן בעניינו כלל ארבעה אישומים, לפיהם הוא קשר עם אחרים, חיילי צה"ל, למכור חלקי נשק לאדם שלישי (הנאשם כאן) ובשתי הזדמנויות הוחלפו חלקי נשק תקינים בנשקים צהליים השייכים לחיילים, בחלקי נשק שאינם תקינים; בהזדמנות נוספת, אדם אחר סיפק לו, לבקשתו, כדורי תחמושת ומחסניות; ובמקרה אחר הוא הכניס, יחד עם אחר, חלק של נשק מסוג M-16 מחברון לארץ. עאקב נידון, במסגרת הסדר טיעון סגור, ל- 42 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 34084-03-20 **מדינת ישראל נ' פריגאת ואחרים**, נדון עניינם של המעורבים האחרים בפרשה. אחד מהם הורשע בעבירות של סיוע להחזקת תחמושת; סיוע להובלת תחמושת; סיוע לסחר בחלקי נשק; וסיוע להובלת חלקי נשק; ונידון, במסגרת הסדר טיעון סגור, ל- 16 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. נאשם נוסף הורשע בעבירה של סיוע לסחר בתחמושת ונידון, במסגרת הסדר טיעון סגור, ל- 11 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. אחר נוסף הורשע בעבירה של הובלת ונשיאת תחמושת, ונידון, במסגרת הסדר טיעון סגור, לשישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ואחר נוסף הורשע בעבירות של החזקת תחמושת, הובלת תחמושת, וסחר בתחמושת, ונידון, במסגרת הסדר טיעון סגור, ל- 23 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

14. נסיבות ביצוע העבירה-

כתב האישום המתוקן מנוסח בצורה די כללית, המקשה על דיוק מידת אשמו של הנאשם. ואין לדעת ממנו מאיזה שלב של האירוע הנאשם היה בסוד העניינים.

הודאת הנאשם שכל הפעילות שהתרחשה בין עאקב לזאהר בנוגע לחלקי הנשק היתה בנוכחותו, בידיעתו ובהסכמתו, מלמדת כי נוכחותו במקום בעת ביצוע העבירה לא היתה סתמית וניטרלית. נוכחות מתוך ידיעה והסכמה למעשה עבירה המבוצע על ידי אחר, העולה כדי שכלול העבירה עצמה, כפי שהדברים באים לביטוי במקרה זה בהודאת הנאשם בעובדות ובעבירה, היא צורה של שותפות במעשה העבירה.

הנאשם לא ביצע בעצמו את הפעולות הכרוכות בהוצאת והחלפת חלקי הנשק ולא שילם בעצמו לזאהר, אולם, כאמור, כל הפעולות נעשו בנוכחותו ועל דעתו ובהסכמתו.

הנזק הישיר שנגרם מהעבירה כרוך באבדן הרכוש הצהלי ובכך שמכלולי נשק תקינים מוחזקים בידיים בלתי מורשות.

הנזק שיכל להיגרם מביצוע העבירה נוגע לבטיחות השימוש בנשק שמכלוליו הוחלפו במכלולים בלתי תקינים, ולכך שחלקי הנשק התקינים שהוצאו מהנשק הצהלי עלולים להגיע לידיים שיעשו בהם שימוש לייצור כלי נשק מאולתרים קטלניים.

אין לדעת מהו המניע המדויק שהביא את הנאשם לבצע את העבירה. הנאשם טען בפני שירות המבחן לתמימות ואי מודעות לפרטים, שאין עולות בקנה אחד עם הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירה שיוחסה לו.

15. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים התביעה הגבילה עצמה לבקש להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. בהינתן שהסדר הטיעון כאן הושפע בין היתר משיקולים ראייתיים שטיבם לא פורט בצורה ממצה, המאפשרת לשקלל במדויק את משקלו של מרכיב זה בתמונה הכוללת, ובהינתן שעונש המאסר שהתביעה דורשת, במסגרת הסדר הטיעון, איננו נופל מחוץ למתחם הענישה, הרי שהשאלה שעל הפרק מתמקדת בכימות העונש בתוך הטווח הנטען על פי הסדר הטיעון. משכך, אין צורך לקבוע את מתחם עונש ההולם באופן מלא ומדויק. (ראה והשווה ע"פ 6943/16 גנדי גלקין נ' מדינת ישראל 28.1.18)

אי הרשעה

16. ב"כ הנאשם טענה כי נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של הנאשם מצדיקות לבטל את הרשעתו. אקדים ואומר שאינני מקבל את הטענה.

17. נקודת המוצא לדיון הינה, שאדם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה, מורשע בדין. זו הדרך לבטא את הפסול שבמעשה; ההרשעה כרוכה בהטלת סטיגמה במורשע, המהווה מרכיב במרכיבי ההרתעה לפרט ולציבור; וכלל זה תורם לאכיפה אחידה ושוויונית.

במקרים מיוחדים וחריגים, כאשר בית המשפט משתכנע כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, וכי הפגיעה שתיגרם לנאשם בעטייה של ההרשעה היא בלתי מידתית ביחס למעשה העבירה שביצע, ניתן לוותר על ההרשעה. (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97); ע"פ 5985/13 הראל אבן נ' מדינת ישראל (2.4.14)).

18. טיבן של עבירות בנשק, הערכים המוגנים בהן, היקפן והסכנות הטמונות בהן לפרט ולחברה, מדיניות הענישה הנוהגת לגביהן והצורך להטמיע בציבור את הפסול החמור שבהן, מביאים לכך שעבירות אלה אינן מתאימות, עקרונית, לאי הרשעה.

נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה, חמורות - השותף לעבירה הוא חייל בשירות סדיר; הנשק שממנו הוצאו המכלולים הוא צבאי; והוכנסו לנשק מכלולים בלתי תקינים. והעבירה בנסיבותיה אינה סובלת אי הרשעה.

19. אשר לנאשם ונסיבותיו, התנאי הראשון, הבסיסי, המתבקש לצורך בחינת אי הרשעה הינו הודאה מלאה של הנאשם תוך לקיחת אחריות והכאה על חטא. וכאן, הנאשם הודה בבית המשפט שכל מעשיו של עאקב היו בנוכחותו, בידיעתו ובהסכמתו, ובהתאם לכך הוא הורשע בעבירה שיוחסה לו, אולם בשירות המבחן הוא מסר שביום האירוע הוא נסע עם עאקב ובשלב מסוים עאקב ירד מהרכב והלך לכיוון המשאית של זאהר, ותוך זמן קצר עאקב חזר לרכב, והכל נעשה מבלי שהוא עצמו היה מודע למעשיו של עאקב. ומסר, כי הודה בבית המשפט במיוחס לו על אף שלא ביצע כל עבירה.

די בנימוקים אלה כדי לדחות את בקשת הנאשם לביטול הרשעתו.

20. מעבר לדרוש אציין שנסיבות הענין אינן מקיימות גם את הדרישות הנוספות להצדקת אי הרשעה -

שקילת היחס בין האינטרס הכללי בהרשעת מי שביצע עבירה לבין הנזק שיגרם לנאשם מעצם הרשעתו, אינה תומכת בביטול הרשעת הנאשם. הנאשם עובד בעבודה קבועה והוא בעל עסק עצמאי בתחום הבנייה. הרשעתו, אינה צפויה לפגוע בפרנסתו במידה חריגה המטה את הכף לעבר ביטול הרשעתו. במסגרת טיעוני הנאשם לעונש הוגש מסמך מטעם חברת א.צ.ו.מ. בע"מ, בו נכתב שחברת א.צ.ו.מ. היא חברה ממשלתית; שחברה בבעלות הנאשם עובדת מולה באופן רצוף; ושהחברה אינה יכולה לעבוד עם חברות שבעליהן הורשעו בפלילים. העובדה שבמסמך עצמו המספר המזהה של החברה כולל את הקידומת "ח.פ.", כמו העובדה שהמסמך פותח במלים "אני בעל חברת..." מלמדות לכאורה שהמדובר בחברה פרטית ולא בחברה ממשלתית. ב"כ הנאשם הצהירה כי תגיש לבית המשפט בתוך מספר ימים אישור מתאים שהמדובר בחברה ממשלתית, אולם הדבר לא נעשה. הנאשם עצמו אמר בדברו לעונש את הדברים הבאים בנוגע לחברת א.צ.ו.מ. - "העבודות שלנו קשורות לעיריית רמלה, ואני גם עובד עם חברת א.צ.ו.מ. שגם היא קשורה לעיריית רמלה..". כך שהטענה כאילו הרשעת הנאשם תפגע ביכולת העבודה שלו, נטענה בעלמה ללא ביסוס מתאים. ובכל אופן, טיב ומידת הפגיעה הנטענים אינם מצדיקים את ביטול הרשעת הנאשם.

אשר לרישיון הנהיגה ברכב ציבורי, לא הוצגה כל ראיה לפיה ההרשעה הפורמאלית היא הקובעת ולא מעשה העבירה עצמו. ומכל מקום, הדברים מסורים לגופים הרגולטורים האמונים על הנושא ואין הצדקה לבטל את הרשעת הנאשם רק כדי להעמידו במצב נוח יותר בפני הגוף הקובע.

21. וכן, לא למותר לציין ששירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעת הנאשם.

22. ב"כ הנאשם הפנתה לשורה ארוכה של פסקי דין בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעת נאשמים. יצוין כי אף לא אחד מפסקי הדין שהוגשו דן בעבירות נשק; בחלק מהמקרים העבירה בנסיבותיה או נסיבות הנאשם, הצדיקו במובהק את ביטול ההרשעה - לדוגמא, ע"פ 4466/13 נתנאל פורטל נ' מדינת ישראל (22.05.14) בו דובר בעבירה של סיוע לאחר מעשה, של נאשם הסובל מהפרעת אישיות, ששירות המבחן המליץ שלא להרשיעו; רע"פ 3446/10 סאלח עבד אלחלים נ' מדינת ישראל (06.04.11) בו

דובר בהחזקת אגרופן ברכב על ידי אדם צעיר, ללא עבר פלילי, שהשתלב בלימודים טכנולוגיים; ע"פ 1880/13 מזל אברהם נ' מדינת ישראל (03.02.14) בו דובר בשיבוש הליכי משפט מצד נאשמת שביצעה את העבירות בהיותה חיילת, כעזרה לבן זוגה; ורע"פ 1721/12 מוחמד איראשי נ' מדינת ישראל (30.03.14) בו המערער פירק שני ברגים ממצלמת אבטחה של המשטרה במהלך התפרעויות בעיר העתיקה בירושלים.

בחלק מהמקרים, נקבע כי הנזק שיגרם לנאשמים מההרשעה יהיה בלתי מידתי, כדוגמת עפ"ג 53504-01-11 אדם אלון נ' מדינת ישראל (22.05.11) בו המערער החזיק סם שלא לצריכה עצמית, עבור אחר. דובר במי שהחל לעבוד בתיווך, והיה מתאמן מקצועי בג'ודו שהחל את אימוניו לאולימפיאדה; עפ"ג 66903-07-20 טאופיק אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20) בו המערער שהורשע בתקיפה היה צעיר בן 26 ללא עבר פלילי שסיים לימודי רפואה, אשר שולב בהליך טיפולי והעבירה בוצעה כ- 4 שנים קודם לפסק הדין.

ובחלק מהמקרים המאשימה הסכימה שלא להרשיע את הנאשם, כדוגמת ע"פ 2455-09-11 גורגיאן פלוראה נ' מדינת ישראל (07.12.11) וע"פ 39813-07-11 רון ברק נ' מדינת ישראל (09.11.11).

הנתונים והנסיבות בענייננו אינם מצדיקים חריגה מהכלל של הרשעה.

23. הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' איתמר ביטון** (23.7.2009), יפים לעניינו והם מתאימים לסיכום הנושא -

"נקבע, כי להימנעות מהרשעה זיקה הדוקה לשיקומו של נאשם, ברם, עניין זה מבלי להפחית מערכו, הוא רק אחד מבין אדניה של השתת האחריות בפלילים, על הסנקציות הנלוות לה. מרכיבים אחרים, שענינם בפרט בטיב המעשים שבוצעו ובמידת החומרה הטבועה בהם, עשויים להטות את הכף לחובת הנאשם ולהוביל למסקנה כי מן הדין להרשיעו. כאמור, הכלל הוא כי משהוכחה האשמה יש להשית אחריות בפלילים, ונסיבות מקלות שלזכות הנאשם יוכלו, לכל היותר, להצדיק הקלה בעונש הנלווה להרשעה. הימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים בלבד, בהם שוכנע בית-המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב. תועלת ציבורית זו אין כוונתה, אך מובן הוא, לנטייה אחר דעת הקהל או המיית לבו. היא נוגעת לתכליות של הרתעת היחיד והרבים, להעברתו של מסר המוקיע את דבר העבירה ואת מבצעו, ולהקפדה על מדיניות ענישה אחידה המקדמת את יסודות השוויון והוודאות ... בפרשת כתב הוסיף השופט ש' לזין ומנה מספר קווים מנחים במענה לשאלה אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכביד ואם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים; הנסיבות בהן ביצע את מעשה העבירה; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נכונותו להכיר בפסול שבמעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם"

העונש הראוי לנאשם

24. בגזירת עונשו של הנאשם אני מביא בחשבון את גילו הצעיר- 24; את הודאתו; עברו הנקי; העובדה שהוא מקיים אורח חיים יצרני, נורמטיבי; את נסיבותיו ואישיותו, כמתואר בתסקיר שירות המבחן; את השפעת העונש עליו ועל משפחתו; ואת המלצת שירות המבחן.

25. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 7

א. 7 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את המאסר שנגזר עליו, בעבודת שירות. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת שב"ס בבאר שבע, ביום 05.07.21 עד השעה 09:00, לתיאום מועד לתחילת ביצוע עבודת השירות שלו.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת נשק המסווגת כפשע.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או שבועיים מאסר תחתיו.

26. מזכירות בית המשפט מתבקשת להעביר את גזר הדין למשרדי הממונה על עבודות השירות והממונה על עבודות השירות מתבקש לעדכן את בית המשפט בהתפתחויות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט תמוז תשפ"א,
29/06/2021 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה